

שמעון אלסטער

ברוקלין, נ.י.

"ב' כסלו תשס"ט י"ג ל"ס" ויבא יעקב שלם

ה חיים ורב ישע ושלום לאוהבי תורהך

ידידי חברים מקשיבים אשר נטלתם על שכם עלי עול הישיבה ביחד עמי.

אודה לך מאך בפי ובתוכך רבים אהלונו על אשר זכיתי להיות נפשי קשורה בנסיבות יקרים
אהובים שכמותכם אשר ברית אהבה שנכרתה בברית התורה לא מש מלכם, ישר כחכם
וחילכם ותזכו לרוב בדרכה והצלחה בכל אשר תעשו.

אננו חיים בתקופה נוראה של תהפכת ובל יום שומעים ממקרים היוצאים מדרךו של עולם –
והתרגלנו בחיים אלו עד שנעשה הבלבול לרגילות שאין אנו מרגישים בה כלל. והיווצר מן הטבע
נעשה טبع זה נוגע לכלל כולה ולפרט. וכיון שנעשה המצב כן ובאנו לידי כך יוצאים הענינים
והדברים והמאורעות מדעתנו ומלבנו כלאחר יד ופוטרים ההטעורות במה יכולם לעשות. אין
זה דרךנו דרך התורה דרך האמונה – חייבים אננו לראות השגתו וידו בכל מקרה ומקירה ואף
שאין בידינו להבין מה ה' דורש מעמנו בפרט. אבל זה ודאי שהעסוק באור התורה מair עינינו
– ופותחת לבנו מהדרם לקול ההמולה. והתפילה נתנת לנו עוז קודש לעבור על נסיבות החיים.

ASHNAH V'ASHLISH TORDATI V'BRACHTI L'CHM V'L'CHLAL ASHER L'CHM.

הדו"ש באמת מעומקא דלבא באהבה רבה אהבת עולם,

שמעון אלסטער

We have become accustomed to a new mode of life, wherein the confusion of unprecedented events has become common, so that the inconceivable has become routine. This causes us to be unimpressed by unusual events, and we dismiss them with a shrug. This is not the way of the Torah: We must perceive Hashem's guiding Hand in every happening, even if we are unable to understand what He specifically wants from us. In general, however, learning Torah certainly enlightens us and keeps us from complacence, while tefillah gives us strength to pass the tests of life.